

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 października 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-323/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 1999/31/WE i 2008/98/WE — Plan zagospodarowania — Wystarczająca i zintegrowana sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów — Obowiązek przetwarzania odpadów zapewniającego najlepszy rezultat dla zdrowia ludzi i ochrony środowiska)

(2014/C 462/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez G. Fiengę, avvocato dello Stato)

Sentencja

1) Republika Włoska

- uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy przepisów art. 1 ust. 1 i art. 6 lit. a) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, jak też art. 4 i 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, nie podejmując wszystkich środków niezbędnych dla uniknięcia tego, iż część odpadów komunalnych umieszczonych na składowiskach SubATO Rzym, z wyłączeniem składowiska Cecchina, i na składowiskach SubATO Latina, nie jest poddana przetwarzaniu obejmującemu odpowiednią selekcję różnych frakcji odpadów i stabilizację ich frakcji organicznej,
- uchybiła zobowiązaniom, które spoczywają na niej na mocy art. 16 ust. 1 dyrektywy 2008/98, nie ustanawiając w regionie Lacjum zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji do unieszkodliwiania odpadów z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Ilie Nicolae Nicula przeciwko Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-331/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zwrot podatków pobranych przez państwo członkowskie z naruszeniem prawa Unii)

(2014/C 462/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ilie Nicolae Nicula

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii takiemu jak system rozpatrywany w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Nordex Food A/S przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-334/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Refundacje wywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 — System pozwoleń na wywóz — Zgłoszenie wywozowe złożone bez pozwolenia na wywóz — Termin przyznany przez urząd celny wywozu — Dokumenty celne potwierdzające dotarcie wywożonych towarów do państwa przeznaczenia — Sfałszowane dokumenty — Skorygowanie uchybień — Stosowanie kary przewidzianej w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 800/1999]

(2014/C 462/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nordex Food A/S

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2299/2001 z dnia 26 listopada 2001 r., w związku z art. 24 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przyznaniu refundacji wywozowej w szczególnych okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, gdzie wywozu dokonano bez przedstawienia pozwolenia na wywóz, którego istnienie zostało jednak wykazane w chwili dokonania zgłoszenia wywozowego i które zostało przedstawione przez eksportera w wynoszącym tydzień dodatkowym terminie, przyznanym w tym celu przez właściwy urząd celny.
- 2) Artykuły 49 i 50 rozporządzenia nr 800/1999, zmienionego rozporządzeniem nr 2299/2001, należy interpretować w ten sposób, że z wyjątkiem przypadków siły wyższej eksporter, który w celu wykazania dotarcia wywożonych towarów do państwa przeznaczenia przedstawił dokumenty celne, które – jak się później okazało – zostały sfałszowane, nie może przedstawić – po upływie terminów przewidzianych w tych przepisach, w ramach toczącego się postępowania sądowego dotyczącego przyznania refundacji wywozowej – ważnych dokumentów celnych, nawet jeśli to przyznanie zostało opóźnione ze względów innych niż względy dotyczące dowodu dotarcia wspomnianych towarów.
- 3) Artykuły 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 800/1999, zmienionego rozporządzeniem nr 2299/2001, należy interpretować w ten sposób, że kara przewidziana w tym przepisie podlega nałożeniu, gdy eksporter złożył w przewidzianych terminach dokumenty potwierdzające dotarcie wywożonych towarów do państwa przeznaczenia, które to dokumenty – jak się okazało – zostały sfałszowane, nawet jeśli z ważnych dokumentów przedstawionych w toku postępowania wynika, że objęta wnioskiem refundacja wywozowa odpowiada refundacji, która miałaby zostać przyznana.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.